PETRUS LOMBARDUS
Klosterneuburg Wende 12./13. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

XX. L.

romia in singlis. ⁊ singla in omib⁹. ⁊ oia
in omib⁹ ⁊ unu in omib⁹. ē. ⁊ unu omia.
Ecce iam ostendim⁹ sufficienter q̃lit̃ in
trinitate aliq̃ p̃ aliam n̄ supet magni
tudine. Ostenso q. aliq̃ p̃sonar aliam
non supat. magnitudine. ostendit q⁹
alia non excedit aliam potentia.

Dunc ostendē restat quō aliq̃ bar
p̃sonar aliam n̄ excellat potentia.
ut sicut una ⁊ indifferens ē magni
tudo tum ita una. ⁊ indifferens non
tretur potentia tum. Sciendū ē q̃ q.
non ē potentior p̃r filio. n̄ filio ut p̃r.
spū sō. nec maiorē potentiā hīt duo.
ut tres simul q̃m singulus eor. qa
n̄ plus p̃ p̃r simul. ⁊ filius. q̃m solus
spē. s. nec hi tres simul plus possē.
q̃m singls eorū. qua omnipotentiā
quam hīt p̃r. ⁊ filius accepit nascen
do. ⁊ spē sēs. pcedendo. Q̃ aug̃ rōmb⁹ ⁊
auctoritatib⁹ pbabiliter astruit in
libro 5 maximinū qui dicebat patrē
potentiorē ac meliorē filio. Q⁹ non

Aug̃ Dicitur minor p̃ filius quam pater.
inquit patre minus hīt. ille
qui dicō omnia quē hīt p̃r mea sunt.
Nam si minus hīt in potestate aliqd
q̃m p̃r. non ē eius omnia q̃ hīt p̃r.
S; eius sunt omnia quē hīt p̃r. Tan
tam q̃ hīt filio potestatem. q̃ntā p̃r.
Hic po nit fal sā ēdica onē he retici. Equalis q̃ ē pat̃. Non enī pot̃. q. accep.
in eqlis ei ē. qui dedit. Tu aū ⁊ de po
tentia sapis q. potens sit filio. s; poten
tior pat̃. ⁊ s: doctrinam usam potē
potentem potuit gignē. ⁊ n̄ omps
omp̄m. hīt q̃ p̃r omptiam. q̃ n̄ hīt
filio. ⁊ si ē falsum ē. q̃ aut filio omnia
quē hīt p̃r mea sē. Hor uerū fatebat̃
heretic ex quo pgrediebat̃ ad falsa.

Sed inquis p̃r a nemine potentiā
accepit. filius aū a patre. fate
mur ⁊ nos filium accepisse poten
tiam. ab illo de quo natus ē potes.
p̃ sū potentiā nullus dedit. q̃a nul
lus eum genuit. Gignendo enī ded
p̃r potentiam filio. Sic omnia q̃ hīt
in suba sua gignendo dedit ei. quē
genuit de suba. S; quert̃ utrum
tantam. q̃ntā ipa ē potentiā pater
filio dedit. an minorē. Si tantam.
non solum potentiē s; ⁊ omnip̄m ge
nuisse omps intellig̃. Si ū minorē.
q̃m omia quē hīt p̃r filio sē. Si pa
t̃ omptia filio n̄ ē. n̄ omnia poss
dubio q̃ hīt p̃r filio sunt. Sic omnia
filio sunt. omnipotentia q̃ pat̃s. q̃
filio ē. Non ē q̃ p̃r potentior filio.

Quō aug̃ qua artat hereticum...

Item alio m̄ pbat filium eqlem
pat̃ cont̃ maximinū ita dicens.
Tu dicis q̃ p̃r genuit filio mi
norem. se ipso. In quo ⁊ pat̃ deroga.
qui si filium unicū minorē genuit.
aut non potuit. aut n̄ uoluit gig
nere equalem. si dicis. qa n̄ volui
eum inuidū ē. dixisti. Si aū non
potuit. ū ē omnipotentia di patis.
Prius ad hunc articulum res colligit̃
ut d̄s pater equale sibi gignere fi
lium. aut n̄ potuit aut noluerit.
Si non potuit infirmus. si noluit
inuidus inuenit̃. S; utrūq; hī falsū
ē. Pat̃ q̃ filius uerū equalis ē. Ge
nuit q̃ p̃r s equalem filio. ⁊ abuq;
pcedit utriq; eqlis spē. s. Si enī for
mam sua ut ait aug̃ cont̃ eundē.
Pat̃ immico filio plenā gignere
potuit. n̄ tam̄ plenā genuit. sed
minorē. cogumini patrē inuidū
dre; plenū q̃ dm. ⁊ equale s: genu
it filio. Pt simile ostendit q. non

minorem pater filium genuit...

Hoc aū p similitudinē huma
nam ita ē demonstrat̃ igens.
homo p̃r si potuisset equale filio
genuisset. Q⁹ q̃ audeat dicē. q. hi

Aliter pbat filio equa le pat̃.

Aug̃

Aug̃.